

traordinære Situations yderligere Udvikling. Under Udvalgets Arbejde har Finansministeren fremsendt Uddrag af Statsregnskabet for 1916—17, som i Forbindelse med Ministerens Forklaring ved ovennævnte Lejlighed viser, at Statskassens Udgifter i sidste Finansaar overstiger dens Indtægter med over 39 Mill. Kr. — Udvalget maa erkende, at de forøgede Statsudgifter, som i stort Omfang skyldes Statsforanstaltninger, der enten er vedtagne eller med Sikkerhed kan ventes vedtagne i indeværende Finansaar, ikke er overdrevent beregnede og ikke kan forventes at bortfalde, saa længe Krigssituationen varer, men tværtimod vil have Tendens til Stigning, og at Indtægtsnedgangen paa adskillige Punkter ikke tør betragtes som forbigaaende og overhovedet er betinget af Tilførsler og andre Omstændigheder, hvorover den danske Statsmagt ikke er Herre. Det deraf opstaaede Misforhold mellem Statens forventede Indtægter og Udgifter i Forbindelse med den allerede konstaterede Mangel paa Dækning for Udgifterne i forrige Finansaar har ført til, at Udvalgets overvejende Flertal (Udvalget undtagen Wulff) maa mene, at der foreligger en tvingende Nødvendighed for at skaffe Statskassen nye, midlertidige Indtægter gennem Skatter, og ikke tør anbefale, at Beløbet af saadanne midlertidige Skatter beregnes, om end kalkulatorisk, til et væsentlig mindre Beløb tilsammen, end hvad Finansministeren har stillet Forslag om ved det samlede Kompleks af Skattelovforslag, som er overgivet Udvalget til Behandling. De i Folketinget forelagte Forslag om midlertidig Skatteforhøjelse beløber sig til ca. 80 Mill. Kr., fordelt med ca. 60 Millioner paa direkte Skatter, ca. 20 Millioner paa indirekte Skatter (deraf 8,3 Millioner i midlertidig Ølafgift, 7,4 Millioner paa Tobaksbeskatningen), og det hele ekstraordinære Skattepaalæg bortfalder med Udgangen af Aaret 1918⁴.

De socialdemokratiske Medlemmer af Udvalget — der i øvrigt er enedes med de øvrige Grupperes Repræsentanter udenfor Det konservative Folkeparti angaaende Lovforslagene — har i Betænkningen en særlig Mindretalsbetænkning, hvori dette Mindretal udtaler, at det er principielt Modstander af Forslagene om indirekte Skatter og ikke ønskede dem gennemførte, hvorfor Mindretallet havde stillet et Ændringsforslag om en anden Skala for Indkomst- og Formuetillægsskatten, indeholdende en saadan Skatteforhøjelse paa de store Indtægter og Formuer, at den vilde have givet Staten saa stærkt forøgede Indtægter, at de af Regeringen forelagte Forslag om indirekte Skatter kunde bortfalde og den ved disse Forslags Gennemførelse befrygtede Arbejdsløshed være undgaaet. Da det imidlertid